

Rationer, men ogsaa i andre Henseender have en Mangfoldighed af Massindele inden Borde, nu er det et af de Punkter, hvor der allermindst bør spares. — Betragter man det fra Folkethinget hertil, indgivne Forslag med Hensyn til disse samme Hovedpunkter, saa er den største Noe, jeg kan tildele det, denne, at det er ganske overordentlig konsekvent. Det staar i den fuldstændigste Harmoni med det Forslag til overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenet, som vi forleden behandlede. Ligesom hint Forslag viser dette Marinen den allerstørste Tillid; det stiller ligesom hint Forslag meget store Opgaver for Marinen, og med den Konsekvents, jeg berørte, giver det Marinen ligesaa ringe Midler til at tilfredsstille de Forbringere, som det nævnte Forslag gav. Læser man først Mandskaberne, der bleve berørte baade af den høitærede Minister og af min ærede Kollega (Lugen), saa vil man se, at Forslaget har valgt det System, at samle og uddanne Besætningerne til Flaaden i to korte Aaremaal; men Betingelsen for, at det kan bære Frugter, er, som sagt, overordentlig store Øvelser, og Garantien for saadanne Øvelser have vi ikke; jeg henviser til Tilfældigheder. Jeg veed, at jeg ved denne Udtalelse røstfælder en Bemærkning fra den ærede 3die Landstingsmand for 3die Kreds (S. Andersen) om, at jeg ikke agter Finantsloven, og at jeg atter ved denne Leilighed gjør mig skyldig i, hvad et æret Medlem i 1861 gjorde sig skyldig i i det andet Thing, hvor han opnaaede at blive beklaget for sin Ungdommelighed; men jeg kan ikke se Andet, end at, hvad jeg forleden fremsatte og hvad jeg fremsætter idag, har sin Betydning. Vel maa jeg erkjende, at ingen Udgift kan passere uden gjennem Finantsloven; men jeg har Gud i Lov saa megen Tro til vore repræsentative Forsamlinger, at jeg tror om dem, at naar en Ordningslov bestemmer et vist Antal Øvelsesdage og en vis Øvelsesmaade, saa vil man ikke af Lune gaa hen og forandre det paa Finantsloven. Det er aldrig fket med Hensyn til Hæren; der har kun en enkelt Gang været Spørgsmaal om en Gjenindkaldelse, der ikke var slaet fast i Pragis; men de regulære Øvelser har Repræsentationen altid respekteret, og navnlig har dette Thing aldrig villet gaa med til at omorganisere paa Finantsloven. Derfor siger jeg, at naar en Ting er slaet fast paa en Ordningslov, skal den vel give Møde til Mønstring hvert Aar paa Finantsloven, men denne Mønstring er kun en saadan, hvor der gives Paategning: passerer. Deri er der en Garanti, og have vi ikke den, kunne vi komme ned til et Lavmaal af Øvelser, hvorved hele Indkaldelsen bliver betydningsløs. Dette med Hensyn til Mandskabet. Læge vi Underofficerernes Uddannelse, saa vil man se, at Regjeringsforslaget foreslaar et Tillæg af et Aar og en mere fyldig Uddannelse tilføjes; det andet Forslag derimod, Folkethingets Forslag, vil ikke alene ikke give dette

Tillæg, men sætter 2 Aar af den migtigende Uddannelsestid, og i Erstatning for disse 2 Aar giver det 9 Maaneders Fart, hvoraf en Reise Best for Skagen eller Ost for Bornholm. Disse 9 Maaneders Fart som Rahytsdvæng er en Fordannelse, som skal erstatte 2 Aars militær Uddannelse, naar vi gjøre Sammenligning med, hvad der hidtil krævedes, og 3 Aars Uddannelse, naar vi gjøre Sammenligningen med det af den høitærede Minister nu foreslaaede. Dette er imidlertid en Ordning af den Besskaffenhed, at man med Bestemthed vil kunne paastaa, at vi ikke derved naaet til at faae brugbare Underofficerer. Nu komme vi endelig til Officererne. Dette Punkt har den høitærede Minister omtalt; min ærede Kollega har ogsaa berørt det, og jeg har berørt det under min Dmtale af Regjeringsforslaget. Jeg skal kun sige derom, at saafremt et Forslag som det, der her foreligger fra Folkethinget, blev vedtaget, saa vilde jeg dermed anse ikke blot Søofficerskorpsets Fremtid for ødelagt, men jeg vil gaa videre og sige, at jeg vilde dermed anse Marinens hele Fremtid for at være dødsdømt. Som jeg før udviklede for de Herrer, er det Officererne og Underofficererne, der i Forening danne den eneste Kjerne, vi have at bygge vort Mandskabs Organisation paa. Medens man i alle andre Stater har en Kjerne af Undergivne, er det hos os kun Befalingsmandene, der bære hele Udviklingen. Naar en ung Officer maakte et Par Dage før han skal i Kamp komme ombord, og han da ikke er saa moden, saa stærk i Bevidstheden om sin Dygtighed, at han kan føle sig Mandskabet overlegent, saa er han det ikke overlegen, og naar en ældre Officer har den Overbevisning om sine yngre Officerer, at de ikke ere modne, saa har han ikke den Tillid til dem, som han bør have; han griber da selv ind i den nedre Ledelse, bringer Forskyrrelse ind i de militære Forhold og skader stundom mere, end han gavner. Paa ethvert Punkt vil en svag Uddannelse hos Officererne og Underofficererne, der spille en saa væsentlig Rolle som Mellemled mellem Officererne og deres Undergivne, blive en Kræftskade, der forrokker Disciplinen og umuliggjør det at frembringe et kampdygtigt Skib. Jeg maa derfor slutte med, som min fulde Overbevisning, at udtale, at Folkethingets Forslag om Skolerne er et Mord paa Marinens fremtidige Kampdygtighed.

Souquères: I det foreliggende Lovforslag er Fortasdelingen optaget som en Del af Marinen. Den høitærede Minister har allerede udtalt sig derom og sagt, at han paa det Bestemteste maatte fraraade en saadan Ordning, og jeg slutter mig ganske dertil. De Grunde, hvormed man har villet støtte denne Overgang, synes mig at være af meget ringe Betydning. Man har som et af de Punkter, der væsentligst skulde være bestemmende, fremhævet, at der fordrødes af de